

شهید سید حسین دلبری

ولادت: ۱۳۳۶/۹/۲۳، استان خراسان رضوی

پذیرش در رشته معماری

شهادت: ۱۳۶۰/۳/۷، دهلاویه، تپه‌های الله‌اکبر

آرامگاه: تهران، بهشت زهرا، قطعه ۲۴، ردیف ۸۰، شماره ۳

زندگی‌نامه

شهید سید حسین دلبری در بیست و سوم آذر ۱۳۳۶ در شهرستان سبزوار دیده به جهان گشود. در ده سالگی با درگذشت پدر همراه با برادر بزرگ‌تر خود، در کنار تحصیل کار می‌کرد و به اداره زندگی می‌پرداخت. پس از قبولی برادر بزرگ خود (سید حسن) در دانشگاه تهران، همراه خانواده به تهران آمد و پس از دریافت دیپلم، در رشته مهندسی ارتباط در مؤسسه عالی آموزش ارتباطات پذیرفته شد، اما پس از مدتی به سبب عدم علاقه رشته معماری دانشگاه شهید بهشتی را برگزید که مقارن با آغاز حرکت انقلابی مردم ایران به رهبری امام خمینی بود. در این ایام او با افراد و گروه‌های مذهبی آشنا شد و هر روز ارتباط خود را با آنان گسترش می‌داد، تا این که توسط ساواک دستگیر شد. در دانشگاه نیز همواره با افکار منحرف گروه‌های چپ و منافقان که در آن ایام داخل دانشگاه‌ها نفوذ بسیاری داشتند، مقابله می‌کرد. با تعطیلی دانشگاه‌ها و آغاز جنگ تحمیلی در سی و یکم شهریور ماه ۱۳۵۹ به صورت داوطلب وارد گروه چریکی جنگ‌های نامنظم شهید چمران شد و یک سال به صورت مستمر در جبهه حضور داشت.

وی در هفتم خرداد ۱۳۶۰ هنگام پاک‌سازی مناطق مین‌گذاری شده واقع در تپه‌های الله‌اکبر دهلاویه، زمانی که متوجه می‌شود یکی از دوستانش (شهید علی زارع بیدکی)^۱ بر اثر انفجار مین زخمی شده است، برای انتقال او به پشت جبهه اقدام می‌کند. در بازگشت برای جلوگیری از ورود کامیون حامل پاسداران از مناطق مین‌گذاری شده و عدم آگاهی آنها، پایش بر روی مین می‌رود و از ناحیه دست و پا به شدت مجروح می‌شود. او در فاصله انتقال به بیمارستان اهواز به سبب شدت جراحات و خونریزی شدید در حالی که آیات قرآن را تلاوت می‌کرد، به دیدار معبود شتافت.